

gen i »Danmark 2010« ved på den ene side at anerkende en lavere vækstgrænse, som regeringen har lagt op i forbindelse med skattelettelserne, og på den anden side alligevel at ville have en vækst i det offentlige forbrug på 1,1 pct. Man accepterer altså en lavere grænse, men foreslår selv et endnu højere forbrug. Så hvis der er nogen, der i deres oplæg til finanslov er løbet fra målsætningerne i »Danmark 2010«, så er det hr. Morten Helveg Petersen i hr. Morten Helveg Petersens eget oplæg til finansloven.

Når hr. Morten Helveg Petersen så tager fat i spørgsmålet om, hvorvidt vi fremme i år 2005 er på det samme niveau, som vi var i planen »Danmark 2010«, så er det sådan, som jeg har sagt hele vejen igennem, at vi er inden for det spænd, der er på overskuddet på de offentlige budgetter. Vi er inden for spændet, men når vi er i den nedre del af spændet, vil det naturligvis kræve, at vi på et tidspunkt kommer op over gennemsnittet. Det har jeg aldrig lagt skjul på, og det er sagt hele vejen igennem, lige fra vi lagde den her finanslov frem og til i dag, hvor vi står her og diskuterer.

Til hr. Ole Sohn: Vi er enige i, at rigtige praktikpladser ude i virksomhederne er det bedste. Men det, der så er vigtigt, er, at vi får lavet et system, hvor flere virksomheder bliver tilskyndet til at lave de praktikpladser. Og det er netop det, vi har gjort ved at lave mere fleksible regler.

Som regeringsbærende parti i 9 år snakkede og snakkede SF om, at der skulle ske noget på praktikpladsområdet, men uden at få noget gennemført. Denne regering gennemførte noget, og det ville klæde SF at anerkende det.

Så til fru Pernille Rosenkrantz-Theil, der blev ved med at spørge: Hvad vil regeringen gøre ved ledigheden? Først og fremmest har vi lagt en finanslov frem, hvor finanslovens virkning i sig selv vil betyde, at 10.000 flere kommer i job. Vi har lagt en finanslov frem, der sammen med kommunaftalerne betyder, at antallet af ansatte i den offentlige sektor vokser med 3.000 næste år. Vi har verdens største offentlige sektor. Næste år får vi en, der er endnu større.

Det, der er problemet, er beskæftigelsen i den private sektor, som er faldet. De mennesker, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil nævner er blevet ledige, er blevet det fra den private sektor, og der nytter det ikke at bruge Enhedslistens model og bare øge skatter og afgifter og byrder for virksomhederne.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu har Enhedslisten sådan set aldrig nogen sinde stillet et forslag i den her forbindelse om at øge skatter og afgifter. Det har vi i så mange andre sammenhænge, men lige præcis her er der ikke behov for det. For det er faktisk sådan, at tager man dagpengene, tager man det, det koster at administrere hver arbejdsløs, og tager man det, det koster at aktivere dem, og lægger man beløbet ned i en pose, så har man en pose penge, der svarer til, hvad det koster at ansætte dem i det offentlige. Så det her kræver ikke, at vi sætter skatterne op.

Det er ubegribeligt for mig, at vi skal bruge næsten 12 timers debat, før hr. Kristian Jensen måske forstår, at der ikke er behov for ekstra penge og ekstra inddrivelse af skatter for at kunne ansætte folk i den offentlige sektor. Det synes jeg sådan set er en hån over for de mennesker, der går arbejdsløse. Men jeg synes faktisk også, at det er en hån over for de mennesker, hvis stressniveau kunne blive sat ned af, at der kom flere hænder i den offentlige sektor, og ikke mindst er det en hån over for alle de borgere, for hvem serviceniveauet kunne blive forbedret.

Det her er et gratis forslag. Der er faktisk oven i købet et lille bitte plus. Så hvis hr. Kristian Jensen ville gøre sig den ulejlighed at læse de ændringsforslag, der bliver stillet, og som hr. Kristian Jensen har stemt omkring, kunne det være, at vi slap for at tage 12 timers debat, før han forstod det.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

For det første anerkender jeg ikke fru Pernille Rosenkrantz-Theils regnestykke om, at det giver et plus at ansætte flere i den offentlige sektor. For det andet er sandheden den, at det, der er behov for, og det anerkendte fru Rosenkrantz-Theil også tidligere på aftenen, er, at der kommer gang i den private sektor.

Kl. 20.40

Det, der er behov for for at få gang i den private sektor, er, at man får skabt bedre vilkår for dansk erhvervsliv.

Når der er forsvundet arbejdspladser i Danmark, er de forsvundet i den private sektor, og derfor burde vi arbejde sammen i dette Folketing på at skabe et erhvervsklima og en mulighed for virksomhederne til at ansætte flere og skabe flere job. Vi burde arbejde sammen om at forbedre mulighederne for virksomhederne, så-